

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jiz. s aktivem kulturních pracovníků

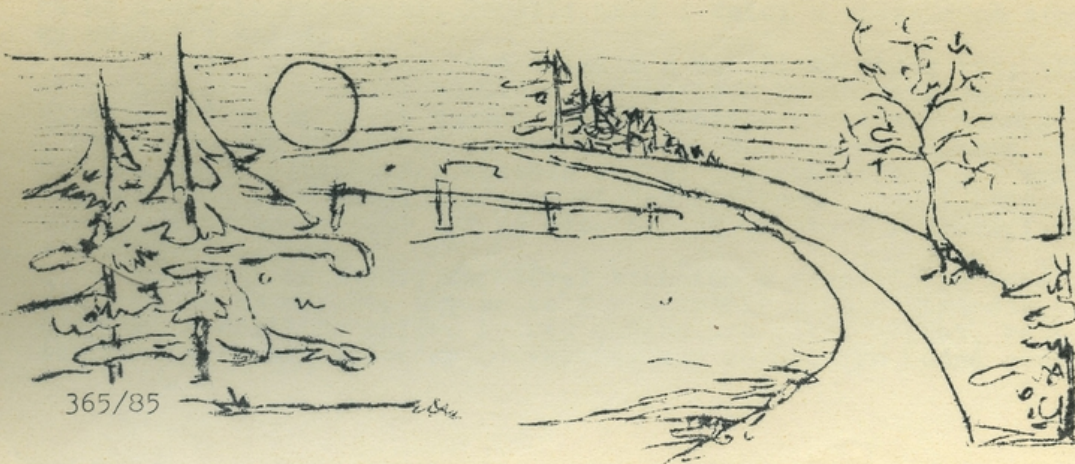
PROSINEC č. 12. 1985

Z i m n í

Tak lehce - tiše, padá bílý sníh. . .
Zdá se mi bělejší, než v dobách minulých.
Snad nejdu, snad vznáším se
cestičkou bílou tam k lesu,
kde zamrzly slzičky spícího vřesu.

Zdá se mi nebe jasnější za tichých nocí
v měsíčním stříbrném jasu.
To proto, že všechny hvězdy m i l u j í
velkého měsíce bledou krásu.

/ vybráno z básní L.Šimůnkové/

Vánoce a jejich zvyky u nás

/ vybráno z materiálů od Fr. Jandové z Vlastivědného muzea/

Dlouhé zimní večery, venku sníh, chaloupka někdy až po střechu zavátá, ticho, klid, mír, obloha plná hvězdiček - a druhý den černo, tma, obloha šedivá a vítr, či spíše meluzína v kamnech hvízdá, metelice se přizene, venku je čina, že není "sjeta znát". Tak to vypadává na vánoce u nás na horách, na Vysocku. Pomalu se blíží i všechny radosti těchto tajuplných svátků. Váží se k nim mnoho starých pověr a zvyků. Sledujeme-li je pozorně, pak vždy měly lidem dopomoci k lepšímu životu, k získání peněz či dýce k ženichovi.

Čarovat se začalo hned na svátek Barbory. Děvčata si natrhala třeshnové větvičky, dala do vody a držela v teple. Když jí do Štědrého dne rozkvetly, to bylo radosti! Byla jistota brzkých vdavků. Větvičkám se proto dodnes říká "barborky". Na Barbora si také děvčata napsala na lístky dvacet jmen známých chlapců, toť se ví, že i takových, kteří jako ženiši vůbec nepřicházeli v úvahu. Však z toho bývala náramná legrace, zbyl-li nakonec nemožný ženich. Jak? Lístky se zamíchaly a každý den se jeden nečtený spálil. Poslední se otevřel na Štědrý den a nesl jméno toho pravého. Noci před Štědrým dnem se říkalo dlouhá. Dříve se o ní přadla až do půlnoci a pak se slavila tzv. rozchodná. Upekly se sejkory, uvařily chlupaté knedlíky a už se nejedlo až do večere, aby se vidělo zlaté prasátko.

Všude se na vánoce pekly koláče, někdy až na půl centu, aby vydržely do Hromnic. Zkušenosti s pečením byly malé, kvasnice jen tekuté/přívovarské/, a tak se vždy nepodařily dobré koláče. Snad proto se tolik krkonošských koled věnuje právě pečení koláčů o vánocích a všemu, co s tím bylo spojeno. Za zmínku stojí zvyk velmi rozšířený po celém okolí, tzv. "brusař". Brusař byl panák ze slámy a hadrů v životní velikosti. V kapse měl posměšné, rýmované říkání na všechny sousedy i sousedky a veselé události, které se sběhly během roku. Říkání bývalo dlouhé. Panáka se vždy snažili nepozorovaně postavit za dveře chalupy, kde právě pekli. Jakmile lidé návštěvu objevili, snažili se ji co nejrychleji zbavit. Ale než dlouhé veršování přečetli, koláče překynuli, chytily brus nebo se spálily. A tak panáka raději honem podstrčili jinému sousedovi.

Na Štědrý den se dávalo pozor, kdo první přijde do chalupy, zda muž či žena. Podle toho očekávali příštím rokem býčky či jálovičky. Od rána se drhlo, mylo, uklízelo a od poledne do večera se odbývali koledníci. Chodili malí i velcí a zpívali na stovky krásných koled.

K večeru se všichni lépe oblékli a usedli ke stolu tak, aby stín ničí hlavy nepadal na dveře / dozajista by do roka umřel/. Hlavním jídlem býval na horách při štědrovečerní večeři hubník / přinášíme Vám recept na sladký i slaný, jak nám ho zapsala pracovnice muzea J. Bláhová/, nesměla chybět jáhlová kaše / prý drží teplo a tedy i peníze/. Někde ze stejného důvodu jedli hrách, ale jinde by ho nevzali ani za nic, prý je kulatý a rozkutálí se stejně jako peníze.

Česnek se na Štědrý den dával kohoutům a slepicím se zase zrní sypalo do obruče, aby se celý rok držely doma a nezanášely. Dobytku se nosil do chléva kousek chleba pro větší užitek, ke stromům se sypaly drobečky od večere, aby se urodilo hodně ovoce.

Rozkrajovala se jablka a podle sestavení jader na řezu se usuzovalo, kdo bude zdravý a kdo ne. Nejvíce čarovala děvčata. Z kůlny nosila nepočítaně polínek, při sudém počtu se do oka vdala, při lichém zůstala ještě doma. Házelo se pantoflem, bačkorou či lžicí, špička směřující ke dveřím věstila odchod z domu.

O Štědrém večeru se dalo přiarovat i hojné tancování v masopustě. Víte jak? Dívka ten večer musela přejít devět prahů v domě, ale nevyjít přitom ven. Na každém prahu se zastavit, do připraveného klůčku ušít devět štýchů a nepromluvit. Měla-li pak v masopustě klůček u sebe, zaručeně hodně tancovala, ba hoši se o ní jen prali. Čarování pak pokračovalo po Novém roce a končilo na Hromnice, kdy se honem sklízel betlém, neboť se věřilo, že by jinak slepice nenesly.

Jen ve stručnosti jsme nahlédli pod pokličku zvyků a tradic našich předků o vánocích. Zkuste si některé z nich, možná se Vám podaří přivolat si kouzlo dnes už netradičních vánočních svátků, zastavit se ve shonu neúprosně prchajícího času, potěšit se z nicotných drobností, zkrátka uvědomit si, že vánoce jsou stále

s v á t k y k l i d u a m í r u !

- hej-

A nyní slíbené recepty:

sladký hubník

připravíme 2dkg sušených hub, 1l mléka, 6 lžic krupice, 2 hrstě rozkrájených křížal (jablkových i hruškových, 1 hrst rozkrájených sušených švestek, špetku pomerančové kůry - na kostičky rokrájené čerstvé nebo máčené v cukru, 1 hrst rozinek a loupaných mandlí /nemusí být/, 1/2 vánočku rozkrájenou na kostičky, tvrdou housku, 2 vajíčka, 18g cukr, 1/2 skořice, sůl, strouhaný perník nebo moučku jako na koláče /6dkg másla a cukr, 12 dk ^{mouky} másla/;

pracovní postup:

sušené houby rozdrtíme na prach a uvaříme v troše vody na kaši, případně je uvaříme celé a rozemelíme na masovém mlýnku - vodu v nich necháme, z mléka uvaříme krupičnou kaši, osolenou a oslazenou, ještě do vařící přidáme nakrájené křížaly a švestky a necháme vychladnout; do studené kaše vmícháme houbovou kaši a všechny zbývající přísady, dle chuti cukr a skořici, nejde-li řádně promíchat přidáme mlékem, povrch posypeme perníkem či moučkou, případně obojím, po upečení vykrajujeme z pekáče, jíme teplé i studené;

slaný hubník

připravíme 3,5 dkg sušených hub, 0,3l vody, 1 menší cibuli, 0,5l mléka, 3-5 stroužků česneku, 1 lžici krupice, 10 dkg strouhanky, 3-4 vajíčka, lžičku soli, pepř, majoránku;

pracovní postup:

sušené houby namočíme na pár hodin do slané vody, necháme povařit a rozemelíme na masovém strojeku s cibulí a česnekm, přidáme vodu z hub, mléko, krupici, strouhanku, sůl, pepř, majoránku a vajíčka, vše dobře promícháme; vzniklé těsto nalijeme na pouze vymazaný pekáč, pečeme ve vyhřáté troubě asi půl hodiny, jíme teplé i studené.

Dobrou chuť!

Místní hospodářství

V letošním roce došlo k dalšímu budování a rozvoji Střediska údržby a služeb MěstNV s působností na území města a okolí. Bylo odvedeno mnoho užitečné práce v údržbě bytového fondu, ve službách našim občanům, snažíme se plně uspokojit požadavky občanů i MěstNV. Pro naše občany provádíme přepravu různého materiálu, především stavebního, dále pak uhlí z Kokytnice nad Jiz. a palivového dříví z Harrachova a z Horního Polubného. Tato služba je občanům velmi vyhledávána a jsme rádi, že jsme našim občanům a rekreantům tímto způsobem pomohli dovézt, co potřebují. Je však potřebné objednávky dávat včas, abychom mohli řádně vytižít vozidlo v důsledku úspor pohonných hmot. Drobnější materiál /především kusový/ přepravujeme na kratší vzdálenosti buď traktorem, nebo malotraktorem, který máme též k dispozici.

Dále jsme prováděli i některé práce zednické a malířské a chceme v nich pokračovat. Velmi užitečná služba je pokosení trávy u soukromníků motorovými sekačkami. Odvoz usušeného sena /většinou nabídnutého státnímu statku/ jsme zajistili i z těžko přístupných míst. V letošním roce to bylo 130q, nejvíce ze Trčice, zato patří dík s. Novotnému i ostatním. Další naší službou je inzertní služba, které použilo již mnoho našich občanů. Provozovna zahradnictví též nám prokazuje užitečné služby.

Od 1.2.1985 jsme se souhlasem MěstNV zavedli ubytovací službu v přechodném ubytování v soukromí, kde na základě rozhodnutí MěstNV jsou uzavřeny dohody s 24 ubytovateli s celkovou kapacitou cca 150 lůžek. Současná ubytovací kapacita není plně využívána a jsou zde i značné rezervy. Ve Sklenářicích jsme zavedli mandlovací službu / ve škole/ vždy v pondělí od 15,30 do 17,30 hod. Počítá se též se zřízením zasklívací služby, aby tak měli občané v místě možnost dát si zasklít nebo opravit okno. Společně s MěstNV chceme provést adaptaci technických dílen a pokračovat v dosavadní práci při údržbách budov, které jsou ve správě MěstNV a potřebují nutnou opravu nebo rekonstrukci. Proto se zaměřujeme hlavně na bytovou část, kde se nám podařilo provést adaptaci 3 bytových jednotek ve Sklenářicích čp.202, ve Vysokém čp.296 a na poště čp.8. Na dotazy občanů chtěl bych podat informaci o rozsahu našich prací při SÚaS.

Na školních budovách jsme provedli malířské a natěračské práce, v mateřské škole okna a šatnu a postavili kamennou podezdívku plotu podél silnice. V budově školy jsme provedli malířské práce ve všech místnostech knihovny, přispěli jsme tím také k zařazení střediskové knihovny do okresního kola soutěže o nejlepší knihovnu a ke zvýšení kulturnosti tohoto prostředí. V ostatních prostorách školy byly vymalovány c odby, šatny, kuchyně a některé další místnosti. Naši pracovníci provedli též opravu římsy z vysouvací plošiny u hodin na škole, a tak se mohlo konečně zbavit i ochranné lešení, které k pěknému vzhledu školy ani okolí nepřispívalo. Na školních dílnách došlo k položení nového střešního koberce z lepenky IPA, byla opravena střecha a vymalován celý objekt. Pracovník MěstNV s. Fridrich pak provedl podbytí a zalícení převisu střechy, které velmi pěkně zapadá k budově pošty. Zde byla provedena na zbývajících částí budovy výrazná omítka, která se našim pracovníkům povedla.

Zapojili jsme se též do akce vybudování klubu důchodců, kde se prováděly zejména zednické a malířské práce a zřízení sociálního zařízení a podařilo se nám společně s pracovníky MěstNV získat v tomto objektu obytnou místnost. V zinném období jsme prováděli dokončovací práce na budově požární zbrojnice: omítky ve třech místnostech, zřízení objektu CO, obložení montážní jámy a hlavně pak zhotovení omítek ve věži požární zbrojnice včetně dlažby, sklípku pro domovníka i uzavření kotelny, topení a dlažby.

V prostorách domu čp.122 /květinová síň/ došlo k vybudování dvou nových garáží pro nákladní auta s vysouvacími dveřmi pro použití v zimě.

V divadelní budově Krakonoš prováděli naši pracovníci některé menší zednické práce, jako jsou obklady sociálního zařízení, dlažba a vodoinstalační práce, v neposlední řadě i výstavba místnosti pro akumulární baterie.

Ve Vlastivědném muzeu jsme prováděli práce také v zimním období. Byly odstraněny staré podlahy, provedena izolace, betonáž v hlavní budově i v depozitáři muzea. V současné době je rozdělena práce na zpřístupnění sklepních prostor pro potřeby muzea, aby se mohly přestěhovat určité předměty z depozitáře.

Na jaře letošního roku jsme byli požádáni, abychom pomohli dát znovu do provozu místní pekárnu, která je obhospodářována Východočeskými pekárny a cukrárnami, závod Jičín. Se souhlasem MěNV jsme provedli nezbytné adaptační práce, abychom se brzy dočkali dobrého pečiva, přímo od pece. V tomto případě došlo k vymalování celé provozovny včetně bytové jednotky, tam se nastěhovala později nová rodina. Po odstranění technických potíží se již zase peče. Nebyla to lehká práce, provozovna nebyla dlouho udržována a do střeby zatékalo.

Naši největší akcí byla a je bezesporu údržba činžovního domu čp.296, kde došlo k postupnému vyměňování oken, nátěrům žlabů, svodů a části střeby včetně římsy, obkladům oken a omítkovým pracím. Je potěšitelné, že většina obyvatelů tohoto domu měla pochopení pro tuto stavební činnost; i přes některé potíže s úklidem a stěhováním nábytku nám vycházela vstříc. V těchto pracech budeme pokračovat i příštím roce.

Dále bych se chtěl zmínit, že ve spolupráci se zaměstnanci MěNV došlo též k renovaci altánku na náměstí. Byla opravena i krouhvička s městským znakem a ukazatelem světových stran a směru větru, takže při návštěvě Vysokého si budete moci celkem přesně jeho směr určit.

Na závěr bych chtěl podotknout, že i v příštím roce v úzké spolupráci s MěNV chceme provádět údržbu a rekonstrukci bytového fondu k ještě větší spokojenosti občanů a zlepšení celkového životního prostředí. Dík patří všem, kteří svou prací pomáhají k celkovému společenskému vzestupu v našem městě a okolí.

Jaroslav Petruška,
vedoucí střediska ÚaS při MěNV

R o z v o z p l y n u

Okresní podnik služeb Jilemnice upozorňuje občany na rozvoz plynu v příštím roce 1986.

měsíc	den	měsíc	den
leden	8.,29.	červenec	16.
únor	19.	srpen	6.,27.
březen	12.	září	17.
duben	2.,23.	říjen	8.,29.
květen	14.	listopad	19.
červen	4.,25.	prosinec	10.

Z á v o d y p o s t a r u

Tělovýchovná jednota Jiskra Vysoké nad Jizerou v příštím roce, přesně 9.března 1986 / neděle/, uspořádá další ročník oblíbených a široko daleko známých Závodů postaru. Jsou vítáni všichni, ale především ti, kteří sáhnou ~~do~~ za komín a vytáhnou staré lyže a starý ústroj k tomu. Kdo neví, jak na to, může se poučit z následujícího článku, který připravila Z.Bartoňová z materiálů Vlastivědného muzea.

J a k s e k d y s i l y ž o v a l o

/ Výňatky z knihy Ad.Podroužka Jízda na lyžích, která byla vydána nákladem Emila Šolce v Telči roku 1909; pravopis je podle této knihy neupravován./

Popis lyží

Co do tvaru jsou si lyže celkem velmi podobny, za to se velice různí jakostí, trvalostí a elegancí. Kdo se chce státi "umělcem" na lyžích, nesmí své kapsy zaplniti na devět knoflíků, jeho lyže musí míti všech "pět p". I zde platí: "Jaký pán, taký krám".

Délka lyží se řídí jednak dle velikosti a váhy jezdce, jednak dle kraje, v němž lyžař hodlá jezdit. Cím jest území strmější a obtížnější, tím kratší lyže volí. Šířka lyží pohybuje se mezi 6 až 10 cm, délky 1,30 až 2,80 m. Proč lyže mají špice vpředu ohnuté, každý lehce uhoďte. Příliš vysoké špice snadně se uštipnou. Špice s ostrým ohybem vrývají se náhle do sněhu a zadržují jízdu. 15 cm je s t n e j v ě t š í v ý š k a š p i c e .

Proti vlhku chráněno jest dřevo lyží fermežovým neb lakovým nátěrem hran a hořejší plochy. Barvou natřené lyže nejsou dnes v módě - neradno takých kupovati, neboť barvou přikryta zpravidla bývá špatná struktura a jakost dřeva. Především však při nákupu lyží nutno přesvědčiti se, nejsou-li lyže zborceny, křivé. To se pozná lehce, když je položíme na stůl, obrátíme spodní plochou nahoru, položíme jednu tužku v ohybu nosce a druhou stejně tlustou tužku pozvolna posunujeme po hořejší ploše až k zadnímu konci lyhy. Srovnáme-li z předu polohu obou tužek prostým okem, zjistíme, mají-li lyže spodní plochu všude stejnou nebo zborcenou.

Lyže nosí se podobně jako ručnice na zádech nebo po boku, zavěšeny na silném jutovém neb koženém pásu. Ve vysokých strmých horách, kdy by lyže při lezení překážely, uvazují je lyžaři za špice na provaz a táhnou za sebou, nemají-li lyže ve špicích zářezu nebo dírky, dejte si je vyvrtati nebo vypáliti.

Vázání řemení čili binding.

Vázání čili bindingem rozumí se zařízení, jímž se lyha k noze připevňuje, jelikož bez řemenův jest vázání lyží novějšího systému nemyslitelno. Pro začátečníky poskytuje vázání lilienfeldských a "Austrie" mnoho výhod, ač jsou oba druhy oproti jiným systémům těžší. Pokročilejší a dokonalejší jezdec sáhne raději po lyžích s nejjednodušším řemením. V Čechách, zejména v Praze a krkonoších jest hojně rozšířeno lehoučké řemení "tlapy", "balata", též krkonošské zvané.

U J. Nováka v Praze, Vodičkova ulice, stojí pár krkonošských lyží s "tlapami" 18 K 50 h. Vyrábějí hlavně tyto české firmy v Krkonoších: Václ. Lorenc, závod lyžařský v Jilemnici, Ant. Bartoň, výrobce lyží ve Vysokém nad Jizerou, a Václav Janda, tamtéž, skoro za jednu cenu.

Lyže s řemením "tlapy" doporučuji spolkům a klubům lyžařským, které musí mít vždy několik párů rezervních lyží k zapůjčení svým členům a hostům. - Tyto lyže dají se totiž nejsnadněji přizpůsobovati "na každou nohu", což jest při půjčování lyží velmi důležité. Ovšem pro dámy musí mít takový spolek "dámskou délku" vázání. Další nabízená vázání: System Huitfeld, Schuster-Hock, Ellefsen, Ždárského, Müllerův binding, Lutterovo vázání, Sessely-Simplex, Bilgeriho vázání.

Ideální by bylo vázání, které by umožňovalo snadný pohyb nohy ve směru vertikálním, nepřipustilo vůbec viklání nohy ve směru horizontálním, bylo lehké, jednoduché, bezpečné a dalo se snadně spravovati.

Výzbroj

Pod vázáním lyží vidáváme připevněny plátky z plechu, kaučuku, hliníku /aluminia/, buničiny, březové kůry, tulení kůže a podobných látek, aby se sníh na těchto místech na lyže nehromadil a nelepil. Podložky z hliníku nebo buničinové jsou nejlepší.

Stoupání do vrchu velmi usnadňuje kůže se srstí tuleně nebo soba, doporučuje se bráti sebou podobné předměty a napnouti je na lyže, neboť zabránují zbytečnému plýtvání silami a časem. Dobrý styl jízdy tyto pomůcky jen kazí, proto se začátečníkům pásy nedoporučují. Ostatně, když už se jezdec, zejména při horských túrách bez těchto nemůže obejít, může snadno si vypomoci jiným způsobem. Děje se tak jednak pomocí malých klůčků, někdy navhlčení lyží vodou na spodní ploše vykoná tutéž službu. V nouzi, nelze-li jinak a není-li náhodou ani voda na blízku, navhlčí se lyže jiným, méně estetickým způsobem...

Jest mnoho prostředků, jimiž lyže natíráme, aby sníh na nich nelpěl. Roztopený parafin nedoporučujeme, činí pak jízdu s kopce velmi rychlou a nebezpečnou.

O holi jest známo, že začátečníkům pomáhá výborně v nerovné krajině nebo při kroužení, k udržování rovnováhy - jinak jest známo, že navyká-li si kdo na hůl, těžce se přiučí pěknému stylu v jízdě. Záležití velice, jak kdo holi upotřebuje. Mladí lyžaři nechť si na hůl vůbec nezvykají, pak se bez hole obejdou. Jelikož lyžařství není jen sportem mladých, nýbrž také starších, kteří pohybu, vzduchu, světla a rozptýlení myslí potřebují snad větší měrou než mládež, která snáze toto všechno nalézá - nesmíme starším lidem hole odírat - nedovedou-li se bez ní obejít.

Dobré hole jsou jasanové nebo lískové, sahající až pod bradu - ne delší, na špičce okuté. Aby se tyto hluboce do sněhu nebořily, mívají asi 15 cm nad špičkou upevněn dřevěný, 15 cm široký pohyblivý kotouč.

/ pokračování příště /

V í t e , ž e

divadelní soubor Krakonoš SKZ Vysoké nad Jizerou dostal největší uznání od ústředního výboru Svazu českých divadelních ochotníků? Za svou činnost obdržel

Č e s t n é č l e n s t v í SČDO

jako první soubor u nás na svazové konferenci 30.listopadu 1985 v Praze. Zároveň zástupci z Vysokého převzali Diplom za 3.místo v soutěži aktivity, vyhlášené na počest 40.výročí osvobození naší vlasti, které se zúčastnilo 50 souborů z Čech a Moravy.

K i n o MěstNV Vysoké nad Jizerou - program na leden, únor 1986

8.1. P o k l a d h r a b ě t e C h a m a r é 16 a 20 hod.
středa Český historický film.

15.1. B o n n i e a C l y d e p o i t a l s k u 16 a 20 hod.
středa Italská kriminální komedie.

22.1. P ř í h o d y v v e r k y M í š i 16 hod.
středa Film pro děti.

K o u z e l n í k ů v n á v r a t 20 hod.
Příběh poválečného léta v pohraničí.

29.1. K l á s e k 16 hod.
středa Pásmo filmů pro děti.

P r o d l o u Ź e n ý č a s 20 hod.
Česká komedie o lásce a stárnutí.

5.2. P o h á d k a o r y b á ř i a r y b c e 16 hod.
středa Film pro děti.

O l d ř i c h a B o Ź e n a 20 hod.
Krvavé spiknutí ze začátků českého státu.

12.2. Š e s t m e d v ě d ů s C i b u l k o u 16 hod.
středa Film pro děti i dospělé.

D r u h ý t a h p ě š c e m 20 hod.
Český špionážní film.

19.2. D o b r o d r u Ź s t v í m o d r é h o r y t í ř e 16 hod.
středa Polský film v českém znění.

K u k a č k a v t e m n é m l e s e 20 hod.
Osudy děvčete zavlčeného do Německa.

26.2. B o j o d e v á t é h o s y n a 16 hod.
středa Klasická pohádka.

R o z p u š t ě n ý a v y p u š t ě n ý 20 hod.
Česká kriminální komedie.

Předprodej vstupenek v budově kina vždy půl hodiny před začátkem představení.

N o v é k n i h y ve Střediskové knihovně
=====

V.Cibula se v PRAŽSKÝCH FIGURKÁCH vrací ke známým postavám a ukazuje, jak to s nimi doopravdy bylo.
11 sci-fi údajně napsaných na zkoušku nejnovějším typem spisovatelského počítače najdeme v knížce bulharského spisovatele L.Dilova PROMARNĚNÁ ŠANCE, která má podtitul Z prací mého počítače.
Hrdinkou románu ze současnosti od S.Rudolfa VŠECHNY MĚ LÁSKY je žena.
LUCY GAYHEARTOVÁ autorky W.Cartherové je příběhem dívky a její ne-naplněné lásky ke slavnému zpěvákovi.
9 povídek z historie napsal O.Daněk pod názvem NEDÁVNO...
/ Útržky z běhu času/
Autorem souboru povídek na téma hudba a svět TRUBAČI Z JERICHA je I.Hurník.
Psychologický komorní příběh POPÁLENÉ DÍTĚ napsal švédský spisovatel S.Dagerman.
Poutavý příběh s napětím Angličana J.Howletta NEJPRAVDĚPODOBNĚJŠÍ NEHODA poskytuje i technické informace o atomové energii.
OPONA BEZ POTLESKU Z.Pluhaře je romanticky laděný příběh z divadelního prostředí.
Poslední díl historické trilogie A.Vrbové RAŠENÍ sleduje osudy rodu Kiowských v 19.století.
V.S.Naipaul vypravuje příběh mladého indického obchodníka v jednom africkém státě v románu V OHYBU ŘEKY.
NOVÉ NÁPADNÍKOVNÍKA ZVÍŘAT J.Bočka jsou rozmarné prózy s neotřelými pointami.
Povídky s tajemstvím obsahuje BRÁNA DOROZUMĚNÍ / a jiné příběhy/ J.Moravcové.
R.Ráž líčí v ŠOKMISTROVI život protekčního dítěte s humorem a částečně v prostředí filmového natáčení.

Populárně naučná literatura

Kniha H.S.Terraceho ŠIMPANZ NIM líčí experiment dorozumění člověka s opicí.
Strojové a ruční pletení je obsahem publikace Z.Pudilové PLETEME/1.
Kniha Z.Kukala ZÁHADA BERMUDSKÉHO TROJÚHELNÍKA nese podnázev Fantazie a skutečnost.
Reprezentační publikace J.Rysa vychází pod názvem RYBÁŘI SNŮ A SKUTEČNOSTI.
MĚSTSKÉ ZNAKY V ČESKÝCH ZEMÍCH J.Čarka obsahují v barevném provedení soubor všech znaků od nejstarších dob do současnosti.
Autorem vyprávění loveckého průvodce ZA ZVĚŘÍ KOLEM SVĚTA doplněného fotografiemi je V.Paulišta.
Malá encyklopedie přírody K.Patočky má název HLEDÁNÍ PŘÍRODY.

Literatura pro mládež

ANIČKA MALÍŘKA je půvabná knížka E.Petišky ilustrovaná H.Zmatlíkovou.
Deník předškolního děvčátka, které se s rodiči přestěhuje do věžáku na sídlišti, KDE DÁVAJÍ SLONI DOBRŮU NOC, napsala M.Lukešová.
Příběh O.Hofmana z roku 2484 NÁVŠTĚVNÍCI ilustroval V.Jiránek a je doplněný fotografiemi z televizního filmu.
Dobrodružný příběh chlapce a koně líčí J.Schlageterová v ÚTĚKU S LUCIFEREM.
2 klukovské detektivní příběhy a novelu pro dívky s humorem, napětím i vážnými prvky obsahuje knížka V.Steklače MEJDAN NA DÁLNICI, ŽLUTÝ ROBERT, ZÁHADA TIWI-WAPU, kterou ilustroval A.Born.
Dobrodružný román K.Maye OLD SUREHAND vychází v 2 díle.
Malíř J.Čapek a básník J.Skácel jsou autory knížky KAM ODEŠLY LANĚ.

Společenská kronika

Narodili se :

- 22.8. Heleně Špíkové z Vysokého syn M i c h a l;
15.11. Miladě a Jiřímu Blahovým z Vysokého syn P e t r;
9.12. Emílii a Janovi Vaverkovi z Vysokého syn O n d ř e j.
Ať rostou ve zdraví ke štěstí a radosti svých bližních!

V prosinci oslavili :

1.12. Ludmila Steinerová	Tříč	73 let
4.12. Augustin Stiller	Vysoké	90 "
7.12. Božena Kučerová	Tříč	75 "
9.12. Františka Stojánková	Vysoké	87 "
13.12. Rudolf Smola	Vysoké	79 "
17.12. Františka Novotná	Tříč	79 "
17.12. Marie Patočková	Vysoké	72 "
18.12. Oldřich Barton	Tříč	75 "
18.12. Ladislav Haba	Sklenařice	70 "
19.12. Božena Kobrová	Stará Ves	84 "
22.12. Štěpán Fišera	Vysoké	74 "
24.12. Štěpán Buchar	Vysoké	78 "
24.12. František Juda	Tříč	88 "
26.12. Ludmila Tomšová	Sklenařice	77 "
28.12. Anna Dvořáková	Vysoké	74 "
29.12. Marie Řehořková	Vysoké	72 "
31.12. Marie Čivrná	Vysoké	82 "

Rodáci :

- 4.10. František Cee z Chomutova, rodák z Roprachtic, 80 let,
7.12. Karel Kopal z Jablonce nad Nis., rodák z Vysokého 70 let,
7.12. Josef Doubalík z Liberce, rodák z Vysokého, 80 let,
19.12. Antonín Špika z Turnova, rodák z Vysokého, 96 let.

Všem srdečně blahopřejeme!

Rozloučili jsme se :

- 8.11. s Boženou Marcubovou ze Sklenařic ve věku 77 let,
4.12. s Vlastou Vodseďálkovou z Vysokého ve věku 65 let,
9. 12. s Emílií Ducháčkovou ze Staré Vsi ve věku 79 let.

Čest jejich památce!

V ě t r n í k

časopis MěstNV Vysoké nad Jiz.,
zodpovědný redaktor ing.J.Grafek
povoleno OK ONV Semily pod č.j.70/84
vychází 1x za měsíc, cena 1,- Kčs,
příspěvky zasílejte poštou na MěstNV,
nevrací se a redakce si vyhrazuje právo jejich úpravy.